

Κώ νειο Αντί κωνείου κι άλλης τιμωρίας, επρότεινες μισθός να σου δοθεί, ανταμοιβή πολλής υπηρεσίας, που πρόσφερες στην πόλη την καλή.

Ευτύχημα για σε, σοφέ Σωκράτη, Αθήνας δικαστές φαρμακεροί δεν πιάστηκαν στο δόλωμά σου τότε, σαν σπάροι του Σουνίου νηστικοί.

Η πρόταση περί μισθολογίας, φαντάσου να γινότανε δεκτή, χωρίς τον στέφανο του μαρτυρίου, η δίκη θα φαινότανε φτηνή.

Παρά την θέληση των αθανάτων, Σωκράτης αν γινόταν μισθωτός, αθανασίας δόξα δεν θα είχε, και τώρα θα φαινόταν ως θνητός!

Στους συμπολίτες σου τους Αθηναίους, διέξοδο δεν έδωσες καμιά, ο Μέλητος εσκάρωσε τη δίκη, μεγάλη της Αθήνας συμφορά.

Καλότυχος ο γέροντας Σωκράτης, η πόλη του τον πήρε σοβαρά, με κώνειο τον πότισε φαρμάκι, αντί να κάνει μάτια τα στραβά.

Του γήρατος δεινά ψυχή καθάρια απέφυγε με άδικη ποινή, και πέταξε λευκή, σαν πεταλούδα, στα Ηλίσια πεδία να βρεθεί.

Ο θάνατος για τον θνητό δεν είναι χειρότερη ποινή και πιο δεινή, μπορεί της αρετής εκεί να κείται στέφανος κάλλιστος, σαν αμοιβή!

Χ. Κ. Ε.